

Marko Lučić, urednik i član uprave
portala Quantum21.net.

Uvodnik

Marko Lučić

Poštovani čitatelji,

uvodnik kojeg upravo čitate napisan je tek nekoliko dana po završetku **1. SoL SEE Foruma** održanog u Zagrebu, u organizaciji portala Quantum21.net, SoL Hrvatska i COTRUGLI BS, događaja koji je okupio 600 sudionika iz Hrvatske, Slovenije, Srbije, Bugarske, Rumunjske, Turske, Grčke, Austrije, Makedonije, BiH i Finske. Na zagrebačkom velesajmu se okupila prilično šarolika grupa ljudi, iz svijeta biznisa, javnih institucija, neprofitnog sektora i akademije. Nisam još doživio da je jedna stručna konferencija pod istim krovom okupila predsjednike uprava velikih korporacija, odgajateljice iz vrtića, stomatologe, profesore s ekonomskog, filozofskog, strojarskog i medicinskog fakulteta, srednje menadžere, studente, iscjelitelje koji se bave alternativnom medicinom i poslovne savjetnike. A svi su oni došli poslušati jednog čovjeka, *Petera M. Sengea*, osobu iz uskog kruga vodećih svjetskih stručnjaka na području poslovnog upravljanja.

Kako dani pomalo prolaze, odgovor na pitanja što se zapravo dogodilo i kako je doista bilo postaje sve jasniji i jasniji. Taj bi se odgovor najbolje mogao sažeti u jednoj riječi: *Neočekivano!*

Nakon jednogodišnjih priprema, svi mi u organizaciji smo "očekivali" da će skup glatko proteći, bez nekih velikih uspona i padova. U operativnom smislu tako je i bilo.

No, na razini dubokih osjećaja dogodilo se nešto posve suprotno. Senge je tijekom svog izlaganja pojašnjavao svoju osobnu viziju trenutnog stanja u svijetu, uzroka koji su doveli do velike globalne krize i načina na koji čovječanstvo iz iste može izići. Pritom je stalno naglašavao, na veliko iznenađenje mnogih prisutnih, "*kako su ključna sredstva za transformaciju svijeta kategorije poput 'zajedništva', 'suradnje', 'otvorenog dijaloga', koje uvijek počivaju na ljubavi i poštovanju*". U početku su njegove riječi, doprijevši do srca slušatelja, stvorile veoma pozitivno ozračje koje se pomalo, kako se bližila večer i rastanak, preobražavalo u posve drugačiju energiju. Odjednom smo bili uronjeni u ljutnju, bijes i frustraciju. U prvi mah nismo mogli razumjeti što se zapravo događa, koji je zapravo smisao te negativnosti u nama?

No, nakon (ne)prospavane noći, sljedećeg nam je jutro sve bilo više-manje jasno. Shvatili smo da nas je Peter u zajedničkoj meditaciji doveo u dodir s našom nutrinom, s našim unutarnjim znanjem koje je svima, vjerojatno na podsvjesnoj razini, jasno ukazalo kako je naš današnji način života i rada neodrživ, te da postoji neki drugi, mnogo prirodniji, sretniji te kao rezultat toga i produktivniji oblik postojanja. Nakon što smo se iz opisanog stanja "spustili u realni svijet" dogodilo se to *nešto*, u prvi tren neočekivano, ali zapravo potpuno prirodno. Preplavili su nas osjećaji tuge, frustracije i nezadovoljstva jer smo shvatili koliko smo zapravo daleko od našeg cilja, koliko nam zapravo nedostaje *ljubavi, zajedništva i suradnje* u našim svakodnevnim životima, koliko smo zapravo ograničeni i izolirani u malim, pojedinačnim svjetovima te stoga nesposobni za značajna postignuća.

U kontekstu navedenog, još jedan trenutak držim izuzetno važnim. Drugoga dana, na odlasku u vožnji prema zračnoj luci, Peter nam je u opuštеноj atmosferi, izuzetno zadovoljan s Forumom, svjesno ili nesvjesno, poručio: "*Hey people, just wanted to tell you that I feel a lot of ego in this community.*" Njegova nas je poruka veoma iznenadila. Kako on to misli? Svi mi koji smo se u ta dva dana okupili uglavnom smo "super ekipa", pravi reprezentanti novog svjetonazora u nastajanju, osobe koje vole suradnju, zajedništvo i druge ljude. *Ljubav, poštivanje i pažljivo slušanje* za nas su posve normalne kategorije, svakoga trena na svakome mjestu. Problem naravno "nije u nama" već u "onima tamo" koji "nikako da shvate da se moraju promijeniti".

Malo sutra.

Upravo se u Peterovoj poruci kriju uzroci problema svih nas koji se trudimo da nešto napravimo u organizacijama i društvu u kojem živimo, da pokrenemo promjene koje će stvoriti bolji i sretniji svijet. Mi nismo ono što mislimo da jesmo. Zapravo se jako malo razlikujemo od vanjskog svijeta kojeg želimo promijeniti. Mi jednostavno ne živimo ono o čemu

propovijedamo. I zato je polje koje stvaramo još uvijek nedovoljno privlačno. Čista fizika.

Umjesto da se svakodnevno bavimo drugima, svatko bi trebao svakoga dana razmisliti: Kakvi su moji odnosi s bliskim ljudima, roditeljima, suprugom, djevojkom, djecom, prijateljima, kolegama na poslu, poslovnim partnerima, susjedima? Ima li u tim odnosima ljubavi, poštovanja, razumijevanja i tolerancije? Postajem li doista, kako je to *Gandhi* lijepo rekao, "*promjena koju želim vidjeti u svijetu*"?

Dok pišem ove retke, u mojoj se nutрини javlja jedan glasić i govori: "*Marko, lijepu si poruku napisao 'njima'. Jer naravno, problem nije u tebi. Ti si OK. Problem je u 'njima'. Kada bi samo konačno shvatili što im želiš reći...*" To je, naravno, ego. Veliki majstor, ponekad prijatelj, a mnogo češće neprijatelj, na putu ostvarenja naše misije. Ovoga je trena prevaren, osviješten. Nažalost, znam da će me Veliki majstor već danas opet nadvladati.